

Farveprakt fra Nord-Norge

cd

Jan Gunnar Hoff: MOVING (Curling Legs)

En altfor lenge godt bevart lokal hjemmelighet fortjener internasjonal oppmerksomhet.

Et av naturens undre er isranunkelen, denne intenst glødende lille farveklatten av en polarblomst, som - til tross for kummerlige oppvekstforhold under isbreens skygge - strækker seg livsbejende mot lyset.

En parallell finner vi i en liten bukett nordnorske kunstnere. Musikere som har utviklet en sans for jazzens innerste vesen som bent frem stråler i indigo farveprakt, selv om de stammer

fra et miljø som musikalsk sett forholder seg antipodisk til jazzens arnesteder. Torgeir Stubø, gitaristen som dessverre forlot oss så altfor tidlig, var én, pianisten Jan Gunnar Hoff er en annen.

I mange år var Hoff en godt bevart lokal hemmelighet i det nordnorske Norge. Han har ledet egne grupper siden 1980, men det var først etter avslutningen av sine studier på jazzlinjen ved Trøndelag Musikkonservatorium nær ti år senere at han dukket opp i rampe-lyset med sin Trio Nord. Karin Krog og John Surman, senere også Knut Riisnæs, var blant dem som fikk øynene opp for Hoff's talent både som pianist og komponist.

Riisnæs var med da Hoff i 1993 debuterte med et album i eget navn, «Syklus», utgitt på Jazzforbundets platemerke Odin. Denne vår eminente saksofonist deltar også på album nummer to, «Moving», utgitt på Curling Legs. Tittelmelodien kan stå som en programerklæring for hele albumet, for her lytter man til musikk som fenger og beveger fra første til siste spor.

Hoff er en pianist som kombinerer det varestes anslag med et heftig temperament. Han er samtidig komponisten som kan improvisere, fabulere ved tangentene over musikkens muligheter. I likhet med Riisnæs er både trommespilleren Audun Kleive og bassisten Bjørn Kjellemyr

med på begge Hoff's albumer. Førstnevnte står for et tett og samlende trommespill, mens sistnevnte tilkjennegir, bl.a. i «Passage», at han fortjente Norsk Jazzforbunds fremste hedersbevisning, Buddy-statuetten, for 1994.

Per Jørgensen medvirker med trompet/vokal på fire spor. Vi stiller oss noe mer ambivalent til de vokale utbrudd enn til trompetspillet; stemmen fungerer best når han demper seg noe, som i «Mountain High».

Albumet i sin helhet og Hoff i særdeleshet fortjener internasjonal oppmerksomhet. Er ECM-sjefen Manfred Eicher blitt presentert for ham?

Hvis ikke, så er det på tide.

STEIN KAGGE

«Belonging Light» for å karakterisere Hoff's musikk. Hoff bør ta det som det velfortjente komplimentet det sikkert er ment å være. For Jan Garbarek og Keith Jarretts musikalske samarbeid på 70-tallet satt en standard for moderne akkustisk jazzmusikk, ikke minst gjelder dette Jarretts komposisjoner. Dessuten, hvor mange bra be-bop trompetere var det ikke på 50-tallet og hvor mange saksofonister har ikke forsøkt å skape sin egen musikalske plattform tuftet på John Coltranes banebrytende spill? Hoff er i godt selskap, glimrende støttet av de beste musikerne vi har.

Alt materialet er skrevet av Hoff med ett unntak, «Simple Life», som er skrevet sammen med Kleive. Programmessig er CD'en variert og med få dødpunkter. Pianosoloen «Northern Lands part I» mangler en musikalsk forløsning, men den andre pianosoloen, «At this time», er frisk, dristig og humoristisk. Resten av CD'en har stort sett kvartett-besetning, kun på én låt spiller alle musikerne.

Til tross for sine moteriktige og stort sett kontrollerte musikalske utblåsninger, er «Moving» musikk av første klasse. Som vanlig er det en glede å høre Per Jørgensens vokale innslag - de hever platen flere hakk. Knut Riisnæs, som tilsynelatende trives best som «sideman» og under andres musikalske ledelse, leverer igjen fremragende spill. På «Travel» er det imidlertid åpenbart at han trives best, og kvikner mest til, når han får spille på akkorder framfor en mer åpen tonalitet. Kjellemyr og Kleive kjenner hverandre godt fra flere års musikalsk samarbeid og det høres. Kleive har også produsert sammen med Hoff.

«Moving» er blitt en plate som bør kunne appellere til jazz-fans med ulike jazzmusikalske preferanser. Kjøp platen og sørg for å få med deg Jan Gunnar Hoff neste gang han spiller på en jazzklubb nær deg.

Carl Morten Iversen

Jan Gunnar Hoff: Moving

CURLING LEGS CLP CD 16

Per Jørgensen tp, Knut Riisnæs s, Hoff p,
Bjørn Kjellemyr b, Audun Kleive dr

Med denne platen tar Jan Gunnar Hoff for alvor skrittet inn i jazzens første divisjon. Etter den noe mer delvende «Syklus», men med årets vellykkede Vossjazzopptreden bak seg, er Hoff i ferd med å etablere seg som en av de sentrale, toneangivende musikerne i norsk jazzmiljø i siste halvdel av 90-åra.

«Moving» er et mer helstøpt og ikke minst spennende produkt enn forgjengeren, både hva låtmaterialet og musikalsk «input» angår. Jazznyttis anmelder av Vossjazzkonserten brukte betegnelsen

Livsbejande

JAN GUNNAR HOFF

Moving
Curling Legs
Distri: MuDi

Pianisten Jan Gunnar Hoff CD-debuterte for et par år siden med «Syklus». Det førte til strålende mottakelse fra et samlet musikk-politi. Det gjør det kanskje enda vanskeligere å følge opp, men Hoff har nok en gang levert et produkt som står til laud og vel så det. Dette er spenstlig, livsbejande og attraktiv musikk som mange langt utenfor jazzmenigheta bør få mye glede ut av. Hoff legger verken verbalt eller musikalsk skjul på hvor han kommer fra. Pianister som Keith Jarrett, Ketil Bjørnstad, Herbie Hancock og Chick Corea har vært viktige, men summen av alt dette og mye annet har ført til at Hoff står frem med sin egen personlige stemme. Hoff er født og oppvokst i Bodø og det faktum at han fortsatt bor der, er nok mye av grunnen til at han ikke tilhører de mest kjente navna innen norsk improvisert musikk. Det er det overhodet inge grunn til; mannen skriver nemlig usedvanlig vakker musikk som utgangspunkt for sine egne og andres tolkninger og med et band bestående av Per Jørgensen (vokal og trompet), Bjørn Kjellemyr (bass), Audun Kleive (trommer) og Knut Riisnæs (tenorsax), er det jo bortimot umulig å trå feil. Det er ro og plass i musikken slik at den hele tida får muligheten til å utvikle seg på et veldig dynamisk vis og, uten forkleinelse for noen av de andre involverte, må Per Jørgensens vokale bidrag nevnes spesielt. Mannen er nå i besittelse av en kraft og originalitet som gjør han til noe helt eget innen vokalverdenen tar jeg påstå. Jan Gunnar Hoff har sammen med sine medsamensvorne beveget seg ytterligere noen steg videre og etablert seg som en pianist og komponist som det skal bli svært interessant å følge i åra framover.

TOR HAMMERØ